

SKRIFTLIG FRÅGA TILL STATSRAÅD

Från Riksdagsförvaltningen
2021-08-25
Besvaras senast
2021-09-08

Till miljö- och klimatminister Per Bolund (MP)

2020/21:3511 Negativa effekter vid ett förändrat MKB-direktiv

Många av Sveriges markägare behöver förstärka sina smala skogsvägar med grus och bergkross. Detta är viktigt för körbarheten på dessa vägar, som kräver kontinuerligt underhåll.

I regel hämtas materialet från så kallad husbehovstäkt. Detta är en täkt för det grus och bergkross som används inom den egna fastigheten för dess eget behov.

I dag är husbehovstäkterna tillståndsfria. När markägaren planerar att ta grus för husbehov på egen mark krävs enbart samråd med ansvarig myndighet, vilket framkommer i miljöbalken. Täkten får med andra ord påbörjas utan förprovning. Detta upp till 10 000 ton – därefter krävs en formell anmälan.

Ovanstående omfattas av MKB-direktivet (2014/52/EU) och tillståndsprövas enligt miljöbalken i Sverige. Efter att EU-kommissionen kritiserat hur direktivet i stort genomförs i Sverige gav regeringen i mars 2021 ut en promemoria om hur det svenska genomförandet ska ses över för att gå EU-kommissionen till mötes i frågan.

I denna promemoria föreslår regeringen att den tidigare gränsen för anmälan om 10 000 ton helt ska tas bort. Detta skulle innebära en anmälningsplikt oavsett hur mycket eller hur lite markägaren vill ta från sin husbehovstäkt. I skälen till förslaget hänvisar regeringen till en redovisning gjord av Naturvårdsverket där husbehovstäkterna påstås ”riskera medföra en betydande miljöpåverkan”.

Enligt beräkningar framtaget av forskningsinstitutet Skogforsk ligger kostnaden för att ta fram underlaget till anmälan mellan 13 000 och 30 000 kronor – en icke betydelselös summa för mindre markägare.

Den direkta effekten – kopplat till kostnaden – blir att markägaren i högre grad kommer ersätta materialet från husbehovstäkter med inköpt material. Detta leder till längre transporter med högre utsläpp som följd. Därtill kan räknas de långa handläggningstiderna kopplat till anmälningsprocessen, vilket skulle leda till en minskad omfattning på vägbyggnation och underhåll.

Med detta förslag kan mindre markägare drabbas ekonomiskt och landsbygdens vägnät försämrats. Till syvende och sist handlar det om äganderätt –

markägarens rätt till vården av sin egen mark och egendom.

Med anledning av ovanstående vill jag fråga miljö- och klimatminister Per Bolund:

Vad kommer ministern att göra för att ovan redovisade negativa effekter ej ska bli verklighet vid en eventuell förordningsändring?

.....

John Widegren (M)

Överlämnas enligt uppdrag

Gergö Kisch